

ved større produktion og et bredere beskætningsgrundlag.

Denne borgerlige politik ville fra landsstyrets side være det eneste reelle og nyttige færøske oplæg til en ny forhandling med denne nye danske regering om en virkelig løsning på den økonomiske krise. Alt det, der kan komme fra det nuværende landsstyre, kan kun være lappeløsninger. Men dog vil vi støtte de brugbare dele af det, må jeg skynde mig at tilføje.

Lad os – forhåbentlig så hurtigt som muligt – vende tilbage til det borgerlige udgangspunkt efter dette socialistiske landsstyres snarlige kollaps på grund af de indbyggede uløselige modsætninger og efter endnu en færøsk finanslov, finansloven for 1995, nok desværre med uafvendeligt større underskud end i år og desværre uden noget som helst perspektiv.

Så har jeg igen et spørgsmål til statsministeren:

Det er rygtedes, at den pension, som nu bliver udbetalt til de færøske krigssejlere, der opfylder helbredsbetingelserne, men som desværre bliver brandskattet af landsstyret, nu skal modregnes i bloktilskuddet. Vil statsministeren venligst oplyse, om det er så galt, at regeringen har sådan en plan om modregning af denne krigspension i bloktilskuddet.

Vedrørende den færøske udlandsgæld har jeg endelig denne betragtning:

Det offentlige, Lagtinget og kommunerne, tegner sig nu for ca. 80 pct. af den samlede færøske udlandsgæld. Jeg spurgte i foråret her fra talerstolen, om regeringen har overvejet at få gælden afskrevet ved at kapitalisere bloktilskuddet, der har en kapitaliseringsværdi på ca. 14 mia. kr., over de kommende ti år. Statsministeren har lige svaret, at det var et hypotetisk spørgsmål. Jeg tillader mig dog at gøre opmærksom på spørgsmålets voksende relevans og på, at det stadig er den bedste løsning på Færøernes gældsproblem. Vores problem forværres jo i takt med, at den nu førte politik fra dansk og færøsk side stadig udmatter færingernes egen evne til at tilbagebetale gælden. Med den nuværende skatte- og erhvervs politik klarer vi jo næppe at forsørge os selv til daglig.

Afslutningsvis vil jeg her fra talerstolen under denne første debat udtrykke mit inderlige håb om, at denne nye start vil blive begyndelsen på en nytænkning i forholdet mellem Færøerne og Danmark, således at vi virkelig griber om ondets rod og får en økonomisk politik bragt på fode på Færøerne, som virkelig er en vending,

som virkelig betyder en forandring fra det nuværende socialdemokratiske blandingsvirvar til en reel borgerlig redning af Færøerne.

Jacob Haugaard (UP):

Ærede Ting! Det her det er godt nok det længste revynummer, jeg nogen sinde har været med i, og det er jo sådan med at lave sjov, at ... jeg kan huske, da jeg var mindre, jeg har altid været en underlig fætter, men da havde vi en præst, der ikke ville konfirmere os, fordi vi kiggede på byggekranerne uden for vinduerne, og tænkte, at vi skulle hævne os på ham. Og så da vi løb op ad perlegruset dér, op til præsten i Vejlbj, så lige så snart vi kom ind i kirken, så var det nok ikke lige i dag, vi skulle lave fis med dem. Og sådan havde jeg det faktisk også lidt, da jeg gik ind igennem døren dernede.

Allerede her i dag da forstår jeg godt allerede, hvorfor I har et partiprogram f.eks. – jeg er simpelt hen ved at være led og ked af at mene et eller andet om alt muligt, altså. Jeg er helt udmattet, altså. Og alle mennesker i Danmark er jo medlem af Sammenslutningen af Bevidst Arbejdssky Elementer, så det kan jo kun være et udtryk for jeres gode vilje, at I har sådan et partiprogram dér.

Jeg har – jeg er egentlig en imitation – siddet derhjemme og set i fjernsynet, hvor jeg, da jeg så første gang skulle stille op som politiker, tog et slips på og et jakkesæt; så så jeg ren, rig og pålidelig ud, selv om jeg ikke var vasket.

Og så registrerede jeg også, at det var noget med at love noget, som man ikke kunne holde, og så tænkte jeg: Nå ja, så kan jeg vel godt love godt vejr og flottere julegaver. Sådan lagde jeg egentlig ud. Og jeg må indrømme, at mit program var blevet så omfattende her i år, at jeg var nødt til at optræde – nå ja, det kalder jeg de dér vælgermøder – med min valgplakat på scenen, for ellers kunne jeg ikke engang huske, hvad jeg havde lovet folk.

Det, jeg registrerede, det var rammen. Jeg registrerede kun rammen, talestil og løfter og alt det dér. Og den kæmpe opbakning, jeg har fået på det, jeg har gjort, det kan hele Tinget her jo tage til efterretning, nemlig at folk gerne vil have noget indhold. Jeg stillede mig op som guldrammen imellem alle de andre rammer og sagde: Her har I mig. Og folk vil gerne have noget indhold.

Det minder mig om den dér Beatlessang, »She is leaving home«, hvor forældre har lavet den helt rigtige ramme til børnene, og så går hun al-